

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 162, Έτος 16ο, Νοέμβρης - Δεκέμβρης 2010

«Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε»

(Ψαλμ. Δαβίδ 4^{ος} στ. 4)

Το ράσο είναι δύναμη, είναι πειθώς, είναι εγγύηση, και όσο ο ελληνικός λαός το εμπιστεύεται, είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσει τα τάλαντά του, για να κατευνάσει τις συνέπειες από τον κλυδωνισμό του σκάφους εν μέσω των κυμάτων που ταλανίζουν τους επιβάτες.

Είναι αφύσικο και ασυνήθιστο, η αγωνία, η ταλαιπωρία και ο κίνδυνος των ταξιδευόντων επιβατών εν μέσω θυέλλης, να αγνοούνται από τους κυβερνώντες το σκάφος, προκειμένου να αποκατασταθεί η τάξη με μια εξώκοσμη «νηφαλιότητα» των υπευθύνων και ειρηνική «σιωπή».

Είναι να απορριπτεθούν οι κρυμμένες τέτοιες υπερκόσμιες δυνάμεις που πρέπει να μας παραδειγματίσουν σήμερα για τον τρόπο αντιμετώπισης της οικονομικής -και όχι μόνο- κρίσης της χώρας μας.

Με την **σιωπή** έχει αποφασίσει η Διοίκηση της Εκκλησίας ν' αντιμετωπίσει την **επίθεση αυτή** που δεχόμαστε οι Έλληνες και καλούμεθα από τους σούπερ-νοήμονες Ευρωπαίους εταίρους μας να δείξουμε και... θάρρος στα οικονομικά, μια και φημιζόμαστε για το θάρρος μας στα πολεμικά...

Με την **σιωπή** επιμένει η Διοίκηση της Εκκλησίας χωρίς φωνή παρηγορίας να συμπαρασταθεί στον αδικούμενο πολίτη, τον θλιβόμενο, τον ποδοπατούμενο, χωρίς με κάποιον έλεγχο ν' αγγίζει τους φταίχτες. Χωρίς κάποιος να επιχειρεί να γεμίσει τα

Έξαποστειλάριον Χριστουγέννων

«Έπεσκέψατο ήμάς, εξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολή ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὖρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».

Καλά Χριστούγεννα! Με ευτυχία και ἐπί γῆς εἰρήνη στο νέο ἔτος!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Γέροντος Πορφύριου

«οὔτε τον αντίχριστο να φοβόμαστε οὔτε το 666»

Μια μέρα ο Γέροντας Πορφύριος μου είχε πει: «Πατέρα Αθανάσιε (με πήρε από το χέρι ἔτσι σφικτά), ἐγώ εἶμαι τυφλός τώρα, τα μάτια μου τα σωματικά δεν λειτουργούν, γιατί ἔχω καρκίνο στην υπόφυση, ἔχω ὅμως τα πνευματικά μάτια και βλέπω. Πριν φύγεις, θέλω να μου πεις. Τι εἶπε ο Γέροντας Αιμιλιανός για το 666 και τον αντίχριστο»;

Ήταν εκείνες τις μέρες μετά το Τσερνομπίλ. Ο κόσμος ἦταν αναστατωμένος και πήγαινε κατά δεκάδες κάθε μέρα, ιδιαίτερος στον πατέρα Πορφύριο που ἦταν κοντά στην Αθήνα, και αναστατωμένοι τον ρωτούσαν:

«Τι θα γίνει; Θα ἔρθει ο αντίχριστος να μας σφραγίσει με το 666»;

Και με ρώτησε:

«Για πες μου, παιδί μου, τι λέει ο Γέροντας Αιμιλιανός για το 666 και τον αντίχριστο»;

Του λέω: «Γέροντα, μας εἶπε σε μια σύναξη προχθές να μην ανησυχούμε. Εμείς να ενδιαφερόμαστε να ἔχουμε μια ζωντανή σχέση με τον Χριστό και του αντιχρίστου να μην του δίνουμε πολλή σημασία, γιατί εκείνος θα γίνει το κέντρο της ζωής μας και όχι ο Χριστός».

Αμέσως χτύπησε τα χεράκια του στο κρεβάτι και εἶπε:

«Τι λες παιδί μου, τι λες παιδί μου, δόξα σοι ο Θεός που βρήκα κι ἓναν πνευματικό να συμφωνεῖ

μαζί μου. Ρε παιδί μου, αυτοὶ οἱ πνευματικοί, ἐδῶ στον κόσμο, τι ἔχουν κάνει!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης, κ. Παύλου

«Το θέμα είναι πολύ μεγάλο, ενώ οι καταστάσεις τις οποίες διερχόμαστε είναι ὄντως κρίσιμες. Ένα μεγάλο μέρος του λαού ἔχει την αίσθηση ὅτι ἔχουμε ἤδη αργήσει να μιλήσουμε και με αγωνία αναμένει το λόγο της Εκκλησίας. Οι ευθύνες μας είναι πολύ μεγάλες.

Καλούμεθα ἔτισης να μιλήσουμε σε μια εποχή κατά την οποία υπάρχουν δυνάμεις

στον τόπο μας, οι οποίες επιτίθενται μετά μανίας ἐναντίον της Εκκλησίας και προσπαθοῦν να την οδηγήσουν στο περιθώριο της ζωής του τόπου μας. Ὅπως ὀρθότατα σημειώνει ἅγιος ἀδελφός: «Αυτό που ζει ο κόσμος στην περίοδο αυτή δεν το ἔζησε ποτέ κατά το παρελθόν. Αυτό που συμβαίνει στην πατρίδα μας είναι πρωτόγνωρο και συνταρακτικό. **Μαζί με την πνευματική, κοινωνική και οικονομική κρίση συμβαδίζει και η πάσης φύσεως ανατροπή.**

Πρόκειται για προσπάθεια εκρίζωσης και εκθμελίωσης πολλών παραδεδομένων, τα οποία μέχρι τώρα θεωρούνταν αυτονόητα για τη ζωή του τόπου μας. Από κοινωνικής

πλευράς επιχειρεῖται μία ανατροπή δεδομένων και δικαιωμάτων και μάλιστα με ἓνα πρωτοφανές ἐπιχείρημα.

Τα απαιτοῦν τα μέτρα αυτά οἱ δανειστές μας. Δηλώνουμε δηλαδή ὅτι εἴμαστε μία χώρα ὑπὸ κατοχή και ἐκτελούμε ἐντολές των κυριάρχων-δανειστών μας. Το ἐρώτημα το οποίο γεννάται είναι εἰς οἱ απαιτήσεις τους αφοροῦν μόνον οικονομικά και ασφαλιστικά θέματα ἢ αφοροῦν και την πνευματική και πολιτιστική φυσιογνωμία της Πατρίδος μας.

Το ιστορικό της κρίσεως

Η οικονομική κρίση ἢ ἡ οποία ταλαιπωρεῖ και δυναστεύει τη χώρα μας είναι ἡ κορυφή

(Συνέχεια στη σελ. 3)

«Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

κενά του χάσματος που συνεχώς διευρύνονται και καταπίνουν ανθρώπους και όχι νούμερα!

Σαν όργανο αυτής της εντεταλμένης **ΣΙΩΠΗΣ** θα πρέπει ο κάθε ρασοφόρος να κάνει **υπακοή** και να νεκρώσει μέσα του κάθε ανθρώπινο αίσθημα που του προκαλεί διαμαρτυρίες ενστάσεις και δίκαιη οργή, διαμορφώνοντας την καρδιά του σε ένα τάφο αμηχανίας και κομπλεξικής αναισθησίας.

Μπορεί ο Απόστολος Παύλος να είπε ότι: «*πάσα ψυχή ἐξουσίαις ὑπερχούσαις ὑποτασέσθω*» (Ρωμ. ιγ' 1), πλην όμως η αλήθεια αυτή δεν μας ετέθη σαν μονόδρομος, μια και υπάρχει και το «*πειθαρχεῖν Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*» (Πραξ. ε' 29).

«*Χαίρειν μετὰ χαϊρόντων και Κλαίειν μετὰ καλαιόντων*» (Ρωμ. ιβ' 15) μας λέει επίσης ο λόγος του Θεού, και αναρωτιόμαστε αυτή την ώρα την κρίσιμη για τη χώρα μας, με ποιον παραδοσιακό τρόπο θα συμπαρασταθεί η δυναμικότητα της Εκκλησίας προς τον εμπειρόντα εις τους σύγχρονους Ληστές; Μήπως σωπαίνοντας και μη παρεμβαίνοντας, ουδέτεροι, συμπαραστεκόμαστε μάλλον στους θύτες παρά στα θύματα; Θα πρέπει να αναθεωρηθεί το ταχύτερο αυτή η γρήγορη λύση της **σιωπής** και διαγραφής όλων των Παραδοσιακών τρόπων δραστηριότητας ζωής, αγώνα και προσευχής.

Αν έχουμε φτάσει εις τον ανώτατο όροφο «νηφαλιότητος» και ειρήνης, και οι πνευματικές αυτές εκστάσεις μας εξασφαλίζουν την προσφορά και ανταπόκριση στις οδυνηρές ανάγκες της περιστασης, μεγάλη η χάρη μας! Αυτή την ώρα όμως βλέπουμε ότι η Εκκλησιαστική φροντίδα τείνει να καλύψει το κενό της **σιωπής** της οργανώνοντας συσσίτια, και τρεις ιερωμένοι που παρουσιάστηκαν σε πρωϊνά τηλεοπτικά παράθυρα έδωσαν κάποιες λεπτομέρειες για το πρόγραμμα αυτό! «Μια σαλάτα», είπαν, «ένα νερό και ένα πιάτο φαί στοιχίζει μόλις ένα ευρώ, και ποιος ειν' αυτός που θ' αρνηθεί να το δώσει για να λυθεί το πρόβλημα των αναξιοπαθούντων»!

Πολύ σωστή αυτή η επινοήση και από πλευράς σωματικής ανάγκης μπορεί να ικανοποιηθεί μερικώς το πρόβλημα της τροφής, με μια οργανωμένη εκκλησιαστική φροντίδα. Έλα όμως που ο άνθρωπος είναι σώμα και ψυχή και μέχρι τώρα κραυγαλέα νοιάζομαστε για την ψυχή του. Πώς έγινε και αυτή την ώρα στραφήκαμε αυθόρμητα προς το σώμα αφήνοντας ακάλυπτη την ψυχή; Δεν είναι ανάγκη να ακουστεί ένας λόγος δικαιοσύνης που θα ανασύρει από την κοπριά τον αδικού-

μενο και θα του προσφέρει έστω εκείνο το του ενός ευρώ φαί, για να φάει σαν κύριος και όχι σαν επαίτης;

Δεν μπορεί να συμπιέζεται τόσο συστηματικά και αυθαίρετα η λαϊκή οικονομική αδυναμία χωρίς να προσβάλλεται η κοινή ανθρώπινη νοημοσύνη. Που έχει ξανακουστεί μέσα στον υποτιθέμενο πολιτισμένο κόσμο με τόση παρρησία η τοκογλυφία να διεκδικεί «τα δικαιώματά της» μονομερώς, από τον πολίτη της φτώχειας και όχι από τα παχύδερμα της επαρμένης οικονομικής αναισχυντίας; Τέτοια ανισόροπη πολιτική παλάντζα θρυμματίζει βράχους και δεν αφήνει χώρους για ψυχική νηφαλιότητα και για ειρηνοφόρες πνευματικές εκστάσεις.

Επιτέλους, άνθρωποι είμαστε, σεβαστοί πατέρες, και δεν μπορούμε να παριστάνουμε τους ατσάλκωτους μπροστά σε τέτοια φαινόμενα δυστυχίας, που παρουσιάζει η σημερινή κοινωνία, με την συνεργία εξωτερικών και εσωτερικών παραγόντων που επιμένουν να βαφτίσουν ένα εγκληματικό παράδοξο σαν φυσιολογικό!

Με ποιου είδους θεαματικό τρόπο, σεβαστοί πατέρες, θα προσομοιάσουμε με Παραδοσιακά Εκκλησιαστικά Πρόσωπα διατηρώντας τη «νηφαλιότητά» μας, για να **σιωπήσουμε**, απαγορευόμενες και στην οργή μας να εκφραστεί στην ώρα της, υπερασπιζόμενη λογικά την ανθρώπινη δικαιοσύνη, για ν' αποφευχθεί ενδεχόμενο χειρότερο;

Έχουμε διδαχθεί μέσα στην Εκκλησία να ξεπερνούμε προβληματικές καταστάσεις και πειρασμούς υπερβαίνοντας συν Θεώ δυσκολίες και αδιέξοδα, και αυτή την δυνατότητα μας την δίνει η πίστη.

«*Ἔστι δὲ πίστις*», λέει ο Απόστολος Παύλος, «*ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων*» (Εβρ. ια' 1). Δηλαδή, με απλά λόγια, όσο και αν πιεζόμαστε από την μαυρίλα του κόσμου, το φως θα νικήσει. «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίβῃν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*» (Ιωαν. ιστ' 33). Αυτή είναι η δύναμη της πίστεως που θαρρεύοντας στον Νικητή του κόσμου ελευθερώνει πάντα τον άνθρωπο.

Αυτή την ώρα, σήμερα, μήπως εξέλιπε ο Νικητής του κόσμου και απαντάμε αμήχανα στο θράσος που συνθλίβει τους αδελφούς του Κυρίου τους ελαχίστους; Μήπως ορφανέσαμε και στερούμεθα της Προστασίας Του και καταφεύγουμε σε φανταστικές «νηφαλιότητες» την ώρα που η γη τρέμει; **Η προδοσία, όσο κι αν έντεχνα οργανώνεται, δεν αποσιωπάται ούτε επιβραβεύεται, αλλά καταγγέλλεται και καθαιρείται.**

Γ. Σ. Γκεζερλής

Γέροντος Πορφυρίου «ούτε τον αντίχριστο να φοβόμαστε ούτε το 666»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Έχουν αναστατώσει τις ψυχές, δημιούργησαν ένα σωρό προβλήματα, οικογενειακά και ψυχολογικά με το 666. Δεν μπορεί ο κόσμος να κοιμηθεί και άρχισαν να παίρνουν ψυχοφάρμακα και υπνωτικά χαπάκια για να μπορούν να κοιμηθούν. Τι είναι αυτό το πράγμα; Δεν τα θέλει αυτά τα πράγματα ο Χριστός, παιδί μου. Και να σου πω κάτι»;

Του λέω: «Γέροντα, τι»; Μου λέει:

«Για μας τους χριστιανούς, για μας όταν βιώνουμε το Χριστό δεν υπάρχει αντίχριστος. Δε μου λες; Εδώ που κάθομαι στο κρεβάτι μπορείς να καθίσεις εσύ»; Του λέω: «Όχι, Γέροντα». Μου λέει: «Γιατί»; Του απάντησα: «Διότι, εάν καθίσω πάνω σας, θα σας πλακώσω». Μου λέει: «Πότε μπορείς να καθίσεις»; Του λέω: «Όταν φύγετε εσείς, Γέροντα, μπορώ να καθίσω εγώ».

Μου λέει: «Ακριβώς, παιδί μου, έτσι συμβαίνει και με την ψυχή μας. Όταν έχουμε μέσα μας τον Χριστό μας, μπορεί να έρθει ο αντίχριστος; Μπορεί να μπει καμιά άλλη αντίθετη ύπαρξη μέσα στην ψυχή μας; Γι' αυτό σήμερα, παιδί μου, δεν έχουμε τον Χριστό μέσα μας και γι' αυτό ανησυχούμε για τον αντίχριστο. Όταν βάλουμε τον Χριστό μέσα μας, τα πάντα γίνονται Παράδεισος. Ο Χριστός είναι το παν κι έτσι πάντοτε, παιδί μου, να λες στους ανθρώπους, και τον αντίθετο δεν τον φοβόμαστε. Και κοίταξε να σου πω κάτι. Εάν ερχόταν τώρα ίδιος ο αντίχριστος με μια συσκευή με ακτίνες Laser και με σφράγιζε με το 666 με το ζόρι, εγώ δεν θα στενοχωριόμουν. Θα μου πεις, Γέροντα, μα δεν είναι το σημείο του αντιχρίστου; Ναι αλλά και χίλια 666 να μου έγραφε πάνω μου με τις ακτίνες Laser, ανεξίτηλα, εγώ δεν θα στενοχωριόμουν».

Γιατί, Γιατί, παιδί μου, τους πρώτους μάρτυρες τους είχαν βάλει στα θηρία κι έκαναν τον σταυρό τους και τα θηρία γινότουσαν αρνάκια. Τους είχαν στη θάλασσα, έκαναν το σταυρό τους και η θάλασσα γινόταν γη και περπατούσαν. Τους είχαν μέσα στη φωτιά, έκαναν το σταυρό τους και η φωτιά γινόταν δροσιά. Ευλογημένο μου παιδί, τι είμαστε σήμερα εμείς; Πιστεύουμε στον Χριστό; Το σταυρό μας; Μα γιατί κατέβηκε ο Χριστός; Δεν κατέβηκε για να δυναμώσει την ασθενειά μας; Έτσι παιδί μου, να πεις και στον Γέροντα. Και συ να πεις στους ανθρώπους να μη φοβούνται τον αντίχριστο. Είμαστε παιδιά του Χριστού, είμαστε παιδιά της Εκκλησίας».

Αυτό το πράγμα μου έκανε πάρα πολλή εντύπωση. Και μου πρόσθεσε: «Να σου πω κάτι»; Λέω: «Γέροντα, παρακαλώ». «Ο Πατριάρχης Δημήτριος

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης, κ. Παύλου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

του παγόβουνου. Είναι συνέπεια και καρπός μιας άλλης κρίσης την οποία θα προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε.

Η οικονομική κρίση είναι παγκόσμια, αλλά και τοπική. Θέλω λίγο να σταθώ στην παγκοσμιότητα αυτής της κρίσης. Στο κατά πόσον δηλαδή είναι κρίση που πηγάζει από συγκεκριμένες λαθεμένες οικονομικές επιλογές η είναι κατασκευασμένη, δηλαδή μια κρίση-εργαλείο, που αποβλέπει σε άλλους σκοπούς. Μια κρίση που αποβλέπει σε ένα παγκόσμιο έλεγχο.

Μια προσεκτική ματιά στην όλη δομή της «κρίσης» οδηγεί τη σκέψη προς το δεύτερο. Είναι μια κρίση-εργαλείο η οποία οδηγεί στον έλεγχο των πάντων. Ασφαλώς υπάρχουν και οι ανθρώπινες αδυναμίες και τα ανθρώπινα λάθη και οι εσφαλμένοι χειρισμοί. Όλα αυτά όμως αξιοποιούνται προκειμένου να επιτευχθεί το σχέδιο.

Μια ματιά στο τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκαν τα πράγματα στον τόπο μας δημιουργεί την βεβαιότητα, ότι εφαρμόστηκε ένα οργανωμένο σχέδιο με την συμμετοχή πολιτικών δυνάμεων του τόπου μας, το οποίο μας οδήγησε στη σημερινή αιχμαλωσία της πατρίδος μας σε αλλότριες δυνάμεις, οι οποίες επιβάλλουν τον δικό τους τρόπο διακυβέρνησης και με τα εδώ όργανά τους, επιχειρούν να αλλοιώσουν την πολιτισμική ταυτότητα του τόπου μας.

Ο κάθε λογικός άνθρωπος διερωτάται: Γιατί δεν πήραμε νωρίτερα όλα αυτά τα δύσκολα μέτρα, που σήμερα χαρακτηρίζονται αναγκαία. Όλες αυτές τις παθογένειες της κοινωνίας και της οικονομίας που σήμερα επιχειρούμε με βίαιο τρόπο να αλλάξουμε, γιατί δεν τις αλλάξαμε στην ώρα τους;

Γιατί έπρεπε να φθάσουμε μέχρις εδώ; Τα πρόσωπα στην πολιτική σκηνή του τόπου μας είναι, εδώ και δεκαετίες, τα ίδια. Πως τότε υπολόγιζαν το πολιτικό κόστος, γνωρίζοντας ότι οδηγούν τη χώρα στη καταστροφή και σήμερα αισθάνονται ασφαλείς, γιατί ενεργούν ως εντολοδόχοι; Σήμερα γίνονται ριζικές ανατροπές για τις οποίες άλλοτε θα αναστατώνονταν όλη η Ελλάδα και σήμερα επιβάλλονται χωρίς σχεδόν αντιδράσεις.

Ας δούμε λίγο και σε τοπικό επίπεδο την κρίση.

Η οικονομική μας κρίση με πολύ απλά λόγια οφείλεται στη διαφορά μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης. Στον αργό ρυθμό της παραγωγής που επιτυγχάνουμε απέναντι στο υψηλό βιοτικό επίπεδο που μάθαμε να ζούμε. Όταν όσα καταναλώνουμε είναι πολύ περισσότερα από όσα παράγουμε, τότε το οικονομικό ισοζύγιο γέρνει προς την πλευρά των εξόδων.

Η χώρα μας για να αντεπεξέλθει, αναγκάζεται να δανείζεται με την ελπίδα ότι το διαταραγμένο ισοζύγιο θα ανακάμψει. Όταν αυτό δεν γίνεται και οι δανειστές απαιτούν την επιστροφή των δανεισθέντων συν τόκο,

τότε φθάνουμε στην κρίση και στην χρεοκοπία.

Είναι και άλλες χώρες που ευρίσκονται σε δεινή οικονομική θέση και λαμβάνουν σκληρά οικονομικά μέτρα, δεν ευρίσκονται όμως στην ίδια ανυποληψία στην οποία ευρίσκεται η χώρα μας.

Πρόκειται για ένα διεθνή διασυρμό και χλευασμό της πατρίδας μας και των κατοίκων της, που τραυματίζει την εθνική μας αξιοπρέπεια. Ακούσαμε από ομογενείς ότι έφθασαν στο σημείο να ντρεπόνται να δηλώσουν ότι είναι Έλληνες, διότι αυτή η πληροφορία προκαλούσε τον χλευασμό των συνουμιλητών τους.

Η αιτία του διασυρμού οφείλεται στα ψευδή στοιχεία, τα οποία έδιναν στην παγκόσμια κοινότητα και στα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα οι υπεύθυνες -υποτίθεται- ελληνικές κυβερνήσεις. Μια συνειδητή προσπάθεια εξαπάτησης, την οποία εάν έκανε ένας απλός Έλληνας πολίτης απέναντι στο ελληνικό δημόσιο, θα οδηγείτο σε δικαστική κρίση και καταδίκη. Μια τέτοια συμπεριφορά εξέθεσε διεθνώς τη χώρα μας, τραυμάτισε καίρια την αξιοπρέπεία της και μας ευτέλισε ως λαό στη διεθνή κοινότητα.

Είναι προφανές ότι τέτοιες συμπεριφορές προέρχονται από ανθρώπους διεφθαρμένους, οι οποίοι υποτάσσουν στο ατομικό συμφέρον και στην ιδιοτέλεια τους, την οικονομία αλλά και την αξιοπρέπεια ενός ολόκληρου λαού. Δομικά στοιχεία αυτής της οικονομικής κρίσης είναι η διαφθορά των θεσμών, η διαφθορά της κοινωνίας και των επί μέρους πολιτών, καθώς και τα φαινόμενα της διαπλοκής. Όλα αυτά τα νοσηρά φαινόμενα, δείχνουν εν τέλει την αληθινή ποιότητα της κρίσης, η οποία είναι πνευματική και έχει σαν καρπό της την οικονομική.

Ήδη η δυσαναλογία μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης συνιστά όχι μόνον οικονομικό μέγεθος, αλλά πρωτίστως πνευματικό γεγονός. Σημείο πνευματικής κρίσης το οποίο αφορά τόσο την ηγεσία, όσο και το λαό. Μια ηγεσία που δεν μπόρεσε να σταθεί υπεύθυνα απέναντι στο λαό, που δεν μπόρεσε η δεν ήθελε να μιλήσει τη γλώσσα της αλήθειας, που πρόβαλε λαθεμένα πρότυπα, που καλλιέργησε τις πελατειακές σχέσεις, μόνο και μόνο γιατί είχε σαν στόχο την κατοχή και τη νομή της εξουσίας.

Μια ηγεσία που παγίδευσε το λαό δίδοντας οικονομικές παροχές χωρίς να υπάρχουν τα ανάλογα αποθέματα. Μια ηγεσία που γνώριζε την κατάσταση της οικονομίας της χώρας, αλλά που εγκληματικά σιωπούσε. Μια ηγεσία που ουσιαστικά υπονόμειυσε τα πραγματικά συμφέροντα της χώρας και του λαού.

Κι' από την άλλη ένας λαός που λειτούργησε ανεύθυνα. Που γνώριζε και άκουγε ότι οι παροχές τις οποίες του πρόσφερε η ηγεσία δεν προήρχοντο από την εγχώρια παραγωγή, από αποθέματα, αλλά από δάνεια. Ένας λαός που δεν αγωνίσθηκε για την προκοπή της χώρας, που ουδέποτε πρόσεξε σχετικές προειδοποιήσεις, αλλά παραδόθηκε στην ευμάρεια, στον εύκολο πλουτισμό και στην καλοπέραση, επιδόθηκε στην

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Γέροντος Πορφυρίου «ούτε τον αντίχριστο να φοβόμαστε ούτε το 666»

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

πώς ήρθε στην Αθήνα». Του λέω: «με το αεροπλάνο». «Ε, καλά, ξέρω πως ήρθε με το αεροπλάνο. Κολυμπώντας ήρθε ο άνθρωπος; Με τι ντοκουμέντα ήρθε»; Του λέω: «Με διαβατήριο, Γέροντα». —«Ελληνικό ή τουρκικό»; Του λέω: «Δεν ξέρω». —«Ε, μου κάνεις και τον σοφό. Με τουρκικό ήρθε. Και ποιο είναι το εθνόσημο της Τουρκίας, ξέρεις»; Του λέω: «Δεν ξέρω, Γέροντα». —«Ε, τότε το παράκανες, δεν ξέρεις το εθνόσημο της Τουρκίας; Είναι η ημισέληνος. Και ξέρεις πώς ονομάζεται η ημισέληνος από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, μετά που εμφανίστηκε ο Μωάμεθ»; Του λέω: «Όχι, Γέροντα». —«Ε, να πάρω το πτυχίο σου και να το σχίσω. Τι θεολόγος είσαι εσύ», χαριτολογώντας.

«Η ημισέληνος είναι σημείο του αντιχρίστου. Εάν είναι σημείο του αντιχρίστου η ημισέληνος και ο Πατριάρχης μας έχει στο διαβατήριό του το σημείο του αντίχριστου (και στις σφραγίδες τους, πόσες σφραγίδες βάζουν μέσα έξω;), πάει να πει ότι ο Πατριάρχης μας είναι αντίχριστος; Όχι, ρε παιδί μου, όχι ρε παιδί μου! Μην περιορίζουμε τόσο πολύ το Ευαγγελικό μήνυμα! Δεν είναι ο Χριστός τόσο στενόμυαλος όσο είμαστε εμείς οι άνθρωποι που θέλουμε να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα. Έτσι να πεις στον Γέροντα και έτσι να λες στους ανθρώπους: **ούτε τον αντίχριστο να φοβόμαστε ούτε το 666**».

Σ.Σ.: Όσον αφορά το επίκαιρο και πολυσυζητημένο θέμα της «κάρτας του Πολίτη», θα έπρεπε η πνευματική ηγεσία της Εκκλησίας μας και οι πνευματικοί μας Πατέρες, σύμφωνα με την παραπάνω άποψη του Γέροντος Πορφυρίου, να μην θέσουν καν θέμα ύπαρξης ή όχι του 666 σ' αυτή, όπως τώρα έχει γίνει που έχουν διασπείρει τον φόβο στο χριστεπώνυμο ποίμνιο, τον δε γέλωτα και την ειρωνεία στον αδιάφορο μη εκκλησιαζόμενο ελληνικό λαό.

Αντιθέτως, θα έπρεπε να ηγηθούν ενός καθολικού και πανελλαδικού αγώνος ενημέρωσης και αντίστασης απέναντι στην ηλεκτρονική υποδούλωση και ανελευθερία, που θα επέλθει με την απόκτηση της κάρτας, και να υπερασπιστούν το ποίμνιο τους έναντι του επικείμενου νόμου και όχι μεμονωμένα και οπασμωδικά να απευθύνουν ανεύθυνες διακηρύξεις του τύπου: «*εμείς δεν θα πάρουμε την κάρτα του πολίτη*», που δεν συνοδεύονται από αντίστοιχες θυσιαστικές πράξεις από μέρους τους και αφήνουν ανυπεράσπιστο το Λαό.

Για να μην μας υποδουλώσουν χρειάζεται αγώνας, και εσείς αγαπητοί μας Ιεράρχες είστε οι ποιμένες που πρέπει να ηγηθείτε αυτού του αγώνος, διαφορετικά μην κόπτεστε άλλο πως είστε «εις τύπον και τόπον Χριστού» εάν δεν μιμηθείτε τον Χριστό μας στην υπεράσπιση του ποιμνίου σας έναντι των λυμαινομένων Λύκων που το κατατράφουν!

(Ανθολόγιο Συμβολών Γέροντος Πορφυρίου, σελ. 71, 72-75, δ' έκδ. 2003)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης, κ. Παύλου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

κομπίνα και στην εξαπάτηση, που δεν προβληματίστηκε για την αλήθεια των πραγμάτων, που στερημένος από ουσιαστική παιδεία δεν στάθηκε με κριτικό πνεύμα απέναντι στην εξουσία. Η αυθαίρετη απαίτηση δικαιωμάτων από συντεχνίες και κοινωνικές ομάδες με πλήρη αδιαφορία για την κοινωνική συνοχή οδήγησαν κατά το μεγαλύτερο μέρος στην σημερινή κατάσταση.

Η ουσία της πνευματικής κρίσης είναι η απουσία νοήματος ζωής και ο εγκλωβισμός του ανθρώπου στο ευθύγραμμο παρόν, δηλαδή ο εγκλωβισμός του στο εγωκρατούμενο ένστικτο. Ένα παρόν χωρίς μέλλον, χωρίς όραμα. Ένα παρόν καταδικασμένο στο ανιαρό και μονότονο. Η μετατροπή της ζωής σ' ένα χρονικό διάστημα ανάμεσα σε δύο ημερομηνίες, αυτές, της γέννησης και της ταφής, με άγνωστο το μεταξύ τους διάστημα. Σε μια τέτοια προοπτική το άσκοπο συναγωνίζεται το παράλογο και τον αγώνα τον κερδίζει πάντα το τραγικό, όπως θαυμάσια επισημαίνει ο άγιος -πλέον- Ιουστίνος Πόποβιτς.

Όταν απευθύνεσαι σε νέους ανθρώπους και τους ερωτάς: «γιατί παιδί μου παίρνεις ναρκωτικά;» και σου απαντούν: «πέστε μου εσείς γιατί να μην πάρω; Δεν ελπίζω τίποτα, δεν περιμένω τίποτα, η μόνη μου χαρά είναι όταν τρυπάει την ένεση και ταξιδεύω» η όταν επισημαίνεις σε ένα νέο άνθρωπο ότι παίρνοντας ναρκωτικά θα πεθάνει και εκείνος σου απαντά με ένα τραγικό χαμόγελο: «εσείς δεν καταλαβαίνετε ότι εγώ παίρνω ναρκωτικά για να ζήσω» τότε αντιλαμβάνεσαι πόσο απίστευτα αληθινός και πόσο τραγικά επίκαιρος είναι ο Άγιος αυτός του Θεού άνθρωπος.

Επόμενο είναι μια ουσιαστική απουσία νοήματος της ζωής να την οδηγεί σε κατανώθηση, σε κυνήγι ευδαιμονίας, σε αναζήτηση εγωϊστικής απόλαυσης. Το άγχος της ανασφάλειας-μιας ανασφάλειας που είναι πλέον κατάσταση υπαρξιακή - κάνει τον άνθρωπο να ζει σε κλίμα πανικού.

Αυτή η απουσία νοήματος ζωής συνιστά την πιο ριζική, την προσωπική κρίση του ανθρώπου. Σηματοδοτεί την υπαρξιακή του αποτυχία με όλες τις περαιτέρω τραγικές συνέπειες, την ανικανότητά του να αντισταθεί σε ό,τι τον ευτελίζει.

Έγινε πολύς λόγος στους έσχατους καιρούς για τη διαφθορά της δημόσιας ζωής και τη λεηλασία του κράτους. Η πάταξη της έγινε σημαία για τη διεκδίκηση της εξουσίας.

Το αποτέλεσμα ήταν μια βαθύτερη και μεγαλύτερη διαφθορά και μια κοινωνία ζωσμένη στο μαγανοπήγαδο μιας πολιτικής χωρίς οράματα, που αδυνατεί να καταλάβει ότι η διαφθορά είναι πράξη απόγνωσης, ένα κυνήγι ευτυχίας σ' ένα κόσμο που θεοποίησε την κατανάλωση. Όταν δεν υπάρχει άλλο όραμα ζωής πέρα από την κατανάλωση, όταν η οικονομική δύναμη και η επίδειξή της γίνεται ο μόνος τρόπος κοινωνικής καταξίωσης, τότε η διαφθορά είναι ο μόνος δρόμος

ζωής, διότι διαφορετικά, αν δεν είσαι διεφθαρμένος, είσαι ανόητος.

Το κυνήγι της κατανάλωσης, που πηγάζει από μια ζωή χωρίς νόημα, μετέτρεψε τον άνθρωπο από ελεύθερη προσωπικότητα σε γρανάζι μιας απρόσωπης μηχανής. Η οικονομία δεν υπηρετεί πλέον τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος γίνεται απρόσωπο γρανάζι της οικονομίας, ο άνθρωπος έχει πλέον υποταχθεί σ' αυτήν. Το ερώτημα-δίλημμα του Ντοστογιέφσκι το βλέπουμε και σήμερα μπροστά μας. **Ελευθερία η ευτυχία;**

Σήμερα ο άνθρωπος δικαίως τρέμει μήπως μειωθεί το εισόδημά του, αλλά δεν ανησυχεί το ίδιο για το έλλειμμα παιδείας που αφορά τα παιδιά του και δεν αγωνιά για τον ευτελισμό του ανθρώπινου προσώπου. Είμαστε μια χώρα που ίσως δεν είναι ελεύθερη μια, μια χώρα που ίσως στην ουσία διοικείται από άλλους, που φαίνεται να εκχώρησε την εθνική της κυριαρχία στα χέρια ξένων, αλλά αυτό δεν μας νοιάζει πλέον. Άραγε θα συνεπισθεί ο λαός μας, θα καταλάβει πόσο επικίνδυνη είναι αυτή η ώρα, γιατί κάποιος την χρησιμοποιούν για να αλλοιώσουν την πνευματική ταυτότητα του, να τον καταστήσουν οριστικά ξένο με τις ρίζες και την παράδοσή του; Η συζήτηση και μόνο για την αφαίρεση του Σταυρού και από την σημαία της χώρας μας είναι ενδεικτική.

Ο Μέγας Ιεροεξεταστής, στο σχετικό έργο του Ντοστογιέφσκι, σχολιάζοντας τον πρώτο πειρασμό του Χριστού στην έρημο του λέγει: «Θέλεις να πας στον κόσμο και πηγαίνεις με αδειανά χέρια, με κάποια αόριστη υπόσχεση μιας ελευθερίας την οποία οι άνθρωποι με την απλοϊκότητά τους και την φυσική τους αμβλύνοια δεν μπορούν να καταλάβουν και που την φοβούνται... Βλέπεις όμως τις πέτρες σ' αυτή τη γυμνή και φλογισμένη έρημο; Κάμε τες ψωμιά και η ανθρωπότητα θα σε ακολουθήσει σαν κοπάδι ευγνώμον και υποτακτικό».

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτής της πνευματικής κρίσης είναι η κατάσταση της Παιδείας στον τόπο μας. Εδώ το πιο τραγικό είναι ότι οι υπεύθυνοι της Πολιτείας αδυνατούν να συλλάβουν την ουσία της. **Η Παιδεία στον τόπο μας έχει πλέον τελειώσει.** Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα διαστρέφει συστηματικά και συνειδητά το μαθητή, οι πνευματικοί άνθρωποι, αν υπάρχουν, **σιωπούν**, οι πνευματικές αξίες έχουν καταπέσει, τα πρότυπα έχουν χαθεί.

Για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές χρησιμοποιούμε συνήθως ένα ρήμα. Το ρήμα «φορτώνω». Φορτώνουμε τον υπολογιστή με δεδομένα. Η σημερινή εκπαίδευση «φορτώνει» τον εγκέφαλο των παιδιών μας με ύλη. Το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί αγωνίζονται να τελειώσουν την ύλη. Αυτός είναι ο πρώτος και ο ύψιστος στόχος. Ο μαθητής, σαν πρόσωπο, είναι απών από αυτή την εκπαιδευτική διαδικασία. Τα παιδιά μας μέσα στο Γυμνάσιο και το Λύκειο περνούν τα κρίσιμότερα χρόνια της ζωής τους και το σημερινό σχολείο είναι απολύτως αδιάφορο για τον μαθητή σαν πρόσωπο, για την ψυχή του. Το σημερινό σχολείο τεμαχίζει την προσωπικότητα του μαθητή, τον ακρωτηριάζει οντολογικά και τον διαστρέφει έχοντάς τον μεταποιήσει σε ηλεκτρονικό υπολογιστή στον οποίο το μόνο που έχει να

Των «οικείων» τους κανόνες μην αργείς να εκτιμήσεις...

Δεν το προσέχαν το παιδί που είχε εναισθησία καμάρωναν ξεφάντωναν με χρήμα κι ευγλωττία.

Οι πατριό κι οι μητριές κι όλοι οι συνεργάτες βρήκαν χαρά και χόρταιναν μ' αγγούρια και ντομάτες.

Κοιτάζαν οι εταίροι μας την συμπεριφορά μας και σκέπτονταν ψιθυριστά πάει καλά η δουλειά μας.

Αφήνανε να εξελιχθεί το μαύρο μας το χάλι και στην κατάλληλη στιγμή μας δώσαν στο κεφάλι.

Είναι ευφρείς κι αδίστακτοι κι ομαδοποιημένοι και ανταλλάσσουν βλέμματα ικανοποιημένοι...

Τώρα πηγαινούν κι έρχονται σαν μεγαλοδασκάλοι με οικτιρμούς μας θεωρούν σαν φουσκωμένους γάλιο.

Στόχος τους είναι ο λαός με τα προβλήματά του θέλουν να μάθουν αν μπορεί ν' αντέξει η λεβεντιά του...

ο Παράλογος

προσφέρει είναι να τον «φορτώνει», έτσι του έχει αχρηστεύσει και την κριτική ικανότητα. Τα παιδιά μας μεγαλώνουν σήμερα μόνο «σοφία και ηλικία», αλλά όχι «και χάριτι» και αυτό είναι το δράμα τους.

Με μια τέτοια στάση το σύνθημα του σημερινού Υπουργείου Παιδείας, «πρώτα ο μαθητής», μόνον σαν κακόγουστο αστείο μπορεί να ηχήσει η σαν πικρή ειρωνεία απέναντι στο πρόσωπο του μαθητή. Όταν το Υπουργείο αναζητεί να συνδέσει την δευτεροβάθμια εκπαίδευση με την παραγωγή, κάτι που λογικά το κάνει η ανώτατη εκπαίδευση, όταν δεν καταλαβαίνει ότι η μέση εκπαίδευση πρέπει να συνδεθεί με την αγωγή και τη διαμόρφωση της προσωπικότητας του μαθητή, όταν αχρηστεύει την σύγχρονη εγκύκλιο παιδείας, τότε η Παιδεία στον τόπο μας είναι τελειωμένη και τότε συνειδητοποιεί κανείς και την διαρκώς ογκουμένη αντίδραση των μαθητών, αλλά και την επικαιρότητα της Γραφικής ρήσης: «ει το φως το εν σοι σκότος, το σκότος πόσον»;

**+ Ο Σισανίου και Σιατίστης Παύλος
Εν Σιατίστη τη 29η Σεπτεμβρίου 2010
Προς Την Ιεράν Σύνοδον
Της Εκκλησίας της Ελλάδος Εις Αθήνας**

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, gbelis@di.uoa.gr
**Στείλτε μας το email σας, για να σας
αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.
Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην
ιστοσελίδα www.pigizois.gr**